

Attac-Europa solidair met het Griekse volk (19.5.10)

Samen n tegen hen die verantwoordelijk zijn voor de crisis en er nu ook nog van profiteren. Het Griekse volk demonstreert en weigert toe te laten dat de lasten van de crisis worden gedragen door de schouders van werknemers, werklozen en gepensioneerden. Aldus een verklaring van Europese ATTAC's.

Het Griekse volk vecht momenteel tegen de keiharde besparingsplannen opgelegd door de Europese Unie, haar lidstaten en het IMF. De voorwaarden, opgelegd om te zorgen voor de miljarden euro's die werden uitgeleend, zullen tot sociale drama's leiden: 15 % daling van de reeds zeer lage lonen in de publieke sector, pensionering pas op 67, vermindering van de pensioenen, minder ambtenaren, het einde van collectieve arbeidsovereenkomsten, drastische inkrimping van de overheidsuitgaven. Samen met Portugal is Griekenland in de Eurozone al het land van grote ongelijkheden; deze ongelijkheden zullen nu nog toenemen.

Het Europese noodplan waarover op 11 mei werd beslist door de Lidstaten, brengt slechts fake oplossingen. Het pakt niet de fundamentele oorsprong aan van de eurocrisis aan. Het stelt problemen slechts uit, in plaats van er tegenin te gaan.

Het Europese ATTAC-netwerk steunt de Griekse bevolking in zijn strijd tegen de gevolgen van de crisis van een kapitalistisch systeem, en wijst de schijnoplossingen door de EU aangedragen van de hand.

Een oneerlijke en inefficiënte aanpak voor Griekenland

Nadat ze werden gered op kap van de gewone belastingbetalers, en nadat ze nooit geziene tekorten veroorzaakten, richten de financiële markten nu hun pijlen op de overheid zelf.

Onder de druk van hedgefondsen en ratingbureaus, zonder enige democratische politieke controle, willen ze nu de rekening van hun eigen falen doorschuiven naar de gewone burgers, door serieus te snoeien in sociale budgetten. De Griekse situatie is eens te meer een schoolvoorbeeld van de hoogdringendheid van een radicale regulering van de financiële markten.

Nog voor de financiële crisis hadden verlagingen van de belastingen en bijdragen, ingevoerd in het voordeel van ondernemingen en bevoorrechte klassen, de overheidstekorten van de meeste landen ongekende hoogten ingejaagd. Daarbovenop leidde het Europese wanbeleid, met alleen een munteenheid maar een gebrek aan eenheid qua economisch- en belastingsbeleid, tot een enorm commercieel onevenwicht tussen de Europese landen zelf. Dat alles omdat de door Duitsland, en andere landen met een overschot, gevoerde exportstrategie gebaseerd was op grote sociale- en belastingdumping.

Het radicale monetaire beleid, geïst door de EU en het IMF, brengt echter geen aarde aan de dijk. De Griekse maatschappij kreunt zo al onder sociale ongelijkheid en armoede. Griekenland heeft geen nood aan lagere lonen, maar een gebrek aan hogere. Griekenland heeft geen nood aan minder maar wel aan meer sociaal beleid. De Grieken zijn niet geprivilegieerd, de lonen en sociale uitkeringen liggen ver beneden het Europese gemiddelde.

Als dergelijk streng beleid de norm wordt in heel Europa, dan zal het enkel leiden tot meer sociale ongelijkheid, zal het de huidige crisis nog doen toenemen, en uiteindelijk de economische situatie in Griekenland en bij uitbreiding de EU nog verergeren.

Het Euro Nood Plan zal de situatie verergeren

De Europese Commissie zal zelf geld gaan lenen op de financiële markten, om het op haar beurt uit te lenen aan Griekenland en andere landen in nood. Zo'n 60 miljard euro egaliserende rekening zal eerst worden opgehaald in banken en hedgefondsen. Daarbovenop kunnen nog 440 miljard euro gewaarborgd worden door de regeringen van de Eurozone.

Dit Noodplan biedt op geen enkele manier een oplossing voor de problemen, veroorzaakt door 15 jaar Euro en nog verergerd door de financiële crisis. Het zorgt niet voor een gecoördineerde afname van commerciële onevenwichten in Europa, meer nog, het veroorzaakt een overschot in Duitsland.

Het voorziet geenszins in de toepassing van een echt Europees belastings- en begrotingssysteem, het nochtans zou noodzakelijke en enige geloofwaardige instrument voor solidariteit. Het probeert een kredietencrisis op te lossen door steeds weer een beroep te doen op nieuwe schulden, en maakt op die manier weer eens de regeringen totaal afhankelijk van de financiële markten, die de eersten zullen zijn om te profiteren van de nieuwe Europese leningen. Het kan Europa zelfs storten in een nooit geziene periode van deflatie en stagnatie.

Europese landen zien speculatie als een natuurlijke ramp, die alleen kan worden opgelost met een offer van honderden miljarden euros, bespaard op sociale uitgaven en overheidsdiensten.

Maar speculanten zijn mensen, geen uitbarstende vulkanen, en de rampen door hen veroorzaakt zijn maar mogelijk omdat we hen deze laten veroorzaken.

ATTAC-Europa eist :

1. de implementering van een groots solidair plan voor Griekenland, met voorwaarden waarbij het mogelijks positief uit de crisis komt, zonder te raken aan sociale uitkeringen en zonder sociale ongelijkheid te bevorderen, met name door het gebruik van financiële inkomsten.
2. De mogelijkheid voor de landen uit de Eurozone, om bij de Europese Centrale Bank te lenen aan dezelfde tarieven als de banken, en meer algemeen, een controle van de Europese Centrale Bank door de politiek, opdat de Eurozone kan komen tot een echt solidair muntbeleid.
3. Algemene regulering en controle van de financiële markten, door het instellen van een belasting op financiële transacties, een verbod op Credit Default Swaps, controle op transfers van kapitaal, de strijd tegen belastingontwijking in Griekenland en Europa, de quarantaine van belastingparadijzen in Europa en de socialisering van 'too big to fail' banken.
4. Gecoördineerde afname van het externe evenwicht aan handelsonevenwicht, een gecoördineerd loonbeleid, inbegrepen een Europees minimumloon om sociale dumping tegen te gaan
5. Herdefiniëring van de Eurozone, om te komen tot een economisch en sociaal solidaire ruimte, met de invoering van een echte Europese begroting, een positieve harmonisering van belastingen en sociale stelsels.
6. De diskwalificatie van het IMF en een duidelijke afwijzing van hun te strenge aanpak van de landen die ze steunen.
7. De weigering mee te doen aan nationalistische en racistische reflexen, die zweren bij nationaal egoïsme en de situatie alleen maar erger maken.

Een aantal leden van het Europees Attac Netwerk.

Attac Vlaanderen, Attac Wallonie-Bruxelles, Attac Frankrijk, Attac Duitsland, Attac Spanje, Attac Catalonië, Attac Polen, Attac Portugal, Attac Oostenrijk, Attac Italië, Attac Griekenland, Attac Hongarije.

.